

CRONICA

Vint-i-cinquenari del traspàs del Dr. Norbert Font i Sagué

Amb el concurs del Centre Excursionista de Catalunya i del Club Muntanyenc de Ciències Naturals, celebràrem el dia 20 del proppasat mes de novembre, al saló d'actes de la primera de les entitats esmentades, l'acte commemoratiu del primer vint-i-cinquenari del traspàs del qui fou digne president de la Institució, il·lustre geòleg i patriota fervent, Dr. Norbert Font i Sagué.

Parlà primerament el Dr. Marià Faura i Sans, el qual glossà la importància científica i la personalitat del Dr. Font i féu remarcar alguns dels aspectes més interessants de les seves investigacions. A continuació el senyor Vidal Riba, amb paraules amaraes de sentiment, explicà, com a deixeble seu, l'obra admirable i orientadora d'aquell geòleg que, portat per l'abrandament de l'ideal, arribà a reunir en la seva aula dels Estudis Universitaris Catalans més d'un centenar d'alumnes, que, lliurats a altres tasques, treien hores del seu descans per escoltar la paraula càlida del mestre. Marcel Chevalier s'adherí amb uns mots sentits a l'homenatge dedicat a la memòria del Dr. Font, de qui, digué, serva records inesborrables. Finalment, Pau Vila, en nom dels Estudis Universitaris Catalans i de la Societat Catalana de Geografia, remarcà l'aspecte geogràfic i totalitari de l'obra extraordinària del Dr. Font, i llegí alguns dels seus quadrets del Sahara. El senyor Solé i Sabarís representà la Institució d'Història Natural i el senyor Closes el Club Muntanyenc.

El públic, nombrós, entre el qual figuraven rellevants personalitats intel·lectuals, demostrà amb la seva presència i entusiasme com és viu encara el record de l'autor del primer tractat de geologia escrit en català.

Nou estatge

Tal com anunciàvem fa pocs mesos, es troba ja definitivament arranjat el nou local que l'Institut d'Estudis Catalans ha destinat a la Institució en el bell edifici de la Casa de Convalescència de l'Hospital de la Santa Creu. La digna austeritat i el bon gust que l'Institut posa en totes les seves obres es reflecteix en les característiques que ofereixen les instal·lacions del nou estatge, de suficients condicions de capacitat favorables al treball, la qual cosa permetrà donar una àmplia volada a les nostres activitats socials.

Manuel Cazorro i Ruiz

El dia 9 de novembre morí a Barcelona el Dr. Manuel Cazorro, el geòleg investigador de la regió volcànica olotina i d'altres tantes qüestions de prehistòria i geologia catalanes. L'obra de Manuel Cazorro mereix d'ésser recordada degudament en les planes del Butlletí, per això avui no fem sinó recollir la trista nova del seu traspàs i testimoniar el dolor que ens causa la mort de l'incansable naturalista que sabé fer fructífer el seu pas per casa nostra.

Excursió a la conca d'Odena

El dia 24 de novembre es féu l'estudi dels terrenys geològics compresos entre Capellades i Igualada. La falla del riu Anoia i el cavalcament del paleozoic damunt del Trias en el contacte amb el Penedès foren els primers fets observats. Després, sota la direcció del senyor Noel Llopis, s'examinaren els contactes de la vall de Carme i el terreny plenament travertínic del Balç de les Roquetes. Respecte a aquest punt feren observacions interessants els senyors San Miguel de la Cámara i Solé i Sabarís, tractant d'explicar llur origen i relacions amb els dipòsits travertínics del Capelló. Finalment, els jaciments fossilífers de l'ermita de Coll Bas i dels voltants de la Pobla de Claramunt forniren copiós material d'estudi.

Excursió a Begues i Vallirana

Assistiren a aquesta excursió, realitzada el dia 15 de novembre, una vint-i-cinquena de socis. L'excursió, com gairebé totes les realitzades en aquesta època de l'any, tingué caràcter principalment geològic. Els llocs d'estudi foren els planells de Begues i la vall de la riera de Cervelló.

A Begues hom féu recerques en els jaciments fossilífers d'arran de la carretera, al Petit Canigó i als voltants del poble. Després, des de dalt d'un dels turons que dominen el pla de Begues, el senyor Solé i Sabarís, en absència del senyor Noel Llopis, que ha fet un estudi acurat de la tectònica i estratigrafia del Trias d'aquesta regió, explicà els punts de vista d'aquest geòleg, el qual interpreta el pla de Begues com una cubeta trencada per múltiples falles i dominada pel horst del turó de Santa Eulària. Aquests particulars punts de vista serviren per a plantejar una animada conversa, en la qual intervingueren els senyors San Miguel de la Cámara, J. R. Bataller, J. Closes, Villalta, etc., la majoria dels quals acceptaren la interpretació del senyor Llopis, per bé que reconeixent l'existència de petites dovelles enfonsades en l'interior del horst esmentat. Encara el senyor Solé féu algunes observacions morfo-